

МАРИЯ:

"Добри приятели имат доверие в тебе. Нека тази вечер точно в първия час преди полунощ, синът на Сеслава..." Синът на Сеслава? Това е за Добромир.

/Тя понечва да навие свитъка, но после отново го разгръща и продължава да чете./

"... синът на Сеслава влезе през малката портичка на манастира "Света Троица". Ако имаш другар, комуто да вярваш като на себе си, доведи и него!"

/Мария бързо свива свитъка и се оглежда. Чува се кучешкия лай и роговете. Тя бързо изтичва в гората./

4 с ц е н а

Орловец. Друга част в гората.

/Ракида тича и се крие зад едно дърво, тя държи в ръцете си малка балтия. От гората се появява Мария./

МАРИЯ:

Хей! Кой е там?

/Приближава напред и съглежда Ракида./

РАКИДА:

Милост! Милост!

МАРИЯ:

Сама ли си тука?

РАКИДА:

Сама.

МАРИЯ:

Знаеш ли друма за Търновград?

РАКИДА:

Нали няма да ме обадиш на кефалията?

МАРИЯ:

За какво?

РАКИДА:

Загдето сека дърва в забела...

МАРИЯ:

Та тази гора не е ли бранище?

РАКИДА:

Цялата е царски забел. На нас ни е забранено да си вземаме дърва от нея...

МАРИЯ:

Ти откъде си дошла?